

## عنوان مقاله:

نقد و بررسی ترجمه فارسی به فرانسوی دیوان حافظ اثر شارل هانری دوفوشه کور

## محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های زبان و ترجمه فرانسه، دوره 5، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

## نویسندگان:

سعید رحیمی - استادیار زبان و ادبیات فارسی، مرکز زبان ها و زبان شناسی، دانشگاه صنعتی شریف.

محسن امینی - مترجم زبان و ادبیات فرانسوی و پژوهشگر ایران شناسی

## خلاصه مقاله:

شارل هانری دو فوشه کور ایران شناس معاصر فرانسوی است که آثار تحقیقی متنوعی در حوزه ادبیات کلاسیک فارسی، تالیف کرده است. این آثار عبارتند از: اخلاقیات (مفاهیم اخلاقی در ادبیات فارسی)، وصف طبیعت در شعر غنایی فارسی، ترجمه دیوان حافظ و عناصر زبان فارسی. علاوه براین، وی بنیان گذار مجله چکیده های ایران شناسی است. آثار فوشه کور بی تردید برای دانشجویان فرانسوی زبان در رشته ایران شناسی و ادبیات فارسی بسیار سودمند خواهند بود؛ اما این آثار (به استثنای ترجمه دیوان حافظ) با عنایت به دلایلی که ذکر خواهد شد، به خصوص به این سبب که فاقد نظریه ای جامع در حوزه های موردبحث خود بوده و صرفاً ماهیت توصیفی دارند، نتوانسته اند در حوزه مطالعات ایران شناسی و ادبیات فارسی، نقطه عطفی رقم بزنند. فوشه کور اما در ترجمه دیوان حافظ، به عنوان مترجم و شارح دیوان، به جایگاهی مهم و تاریخی در حوزه مطالعات ایران شناختی دست یافته است. این ترجمه، فارغ از ضعف ها و نقایص آن، به دلیل فهم درست مترجم از حافظ، برگردان صحیح غزل ها و شرح همه ابیات، اثری ارزشمند است. اهمیت دیگر آن در این است که برای نخستین بار در تاریخ ایران شناسی در فرانسه، شامل برگردان همه غزل های خواجه از فارسی به فرانسوی است. هدف این مقاله، بررسی ترجمه فوشه کور از دیوان حافظ با رویکردی توصیفی-تحلیلی است. بدین منظور پس از طرح مباحثی مقدماتی در ترجمه پذیری شعر و به ویژه شعر حافظ، چالش های عمده فوشه کور در ترجمه اشعار حافظ بررسی شده و نهایتاً این نتیجه گرفته شده که در این ترجمه، علی رغم انتقال - عموماً - کامل معنای اولیه، بسیاری از ظرایف معنایی، اشارات فرهنگی و معماری کلام حافظ از دست رفته است.

## کلمات کلیدی:

شعر فارسی، حافظ، ترجمه، فوشه کور، ایران شناسی، زبان فارسی، زبان فرانسوی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1638618>

